

שירי אזכרה

פרשת

ויגש

תשע"ט

גיליון

72

משיעוריו של הגאון הצדיק
הרב אליעזר ברלנד שליט"א

מסכת
שבת

16: 02

צאת
שבת

17: 17

רבנו
הש"ס

17: 49

שיעור שנמסר ליל שבת חנוכה פרשת מקץ.

~על פי הבנת השומע~

עשהאל היה עף באויר כמו שכתוב "וַעֲשֶׂהאֵל קֵל בְּרַגְלָיו כְּאֶחָד הַצְּבִים אֲשֶׁר בַּשָּׂדֶה" (שמואל ב ב, יח), אבישי רכב על פרדתו של דויד ועף מאה קילומטר להציל את דויד, כל החנוכה זה לבטל את התאוה הנוראית הזאת, ומי שיזכה, יעוף באויר כמו בני צרויה, הוא זורעו, זורע זרעו, עד סוף כל הדורות.

הדודאים*, באמת היום לא יודעים איפה הדודאים האמיתיים, הדודאים זה המלאכים מטטרו"ן וסנדלפו"ן, ראובן בגיל 5 הלך ופגש את הדודאים שהם המלאכים ששומרים על הבן אדם ששומר את העיניים את הברית קודש, כמו בני צרויה שעפו באויר כל הבנים של צרויה עפו באויר, יואב כופף את הברוש קפץ עף באויר ופתח את שערי רבה רבת עמון,

למקטליה אמרה ליה עלם אייתי לי פלך פתקיה בריש מוחה וקטלה כד חזייה ישיבי בנוב אמר השתא הוו בי תרין וקטלין לי פתקיה לדוד לעילא ודץ ליה לרומחיה אמר ניפול עלה ונקטל אמר אבישי שם אוקמיה לדוד בין שמיא לארעא ונימא ליה איהו אין חבוש מוציא עצמו מבית האסורין אמר ליה מאי בעית הכא אמר ליה הכי אמר לי קודשא בריך הוא והכי אהדרי ליה אמר ליה אפיך צלותיך בר בוך קירא ליזבון ואת לא תצטער אמר ליה אי הכי סייע בהדן היינו דכתיב ויעזור לו אבישי בן צרויה אמר רב יהודה אמר רב שעזרו בתפלה אמר אבישי שם ואחתיה הוה קא רדיף בתרייהו כי מטא קובי אמרי קום ביה כי מטא בי תרי אמרי בתרי גוריי קטלוה לאריא אמרי ליה זיל אשתכח לערפה אימיך בקיברא כי אדכרו ליה שמא דאימיה כחש חיליה וקטליה.

* כולם מחר יסעו ליבניאל יש שם מטע של דודאים כל אחד יביא שתי דודאים
ב סנהדרין זה ע"א
ההוא יומא אפניא דמעלי שבתא הוה אבישי בן צרויה הוה קא חייף רישיה בארבעא גרבי דמיא חזינהו כתמי דמא איכא דאמרי אתא יונה איטריף קמיה אמר כנסת ישראל ליונה אימתילא שנאמר כנפי יונה נחפה בכסף שמע מינה דוד מלכא דישראל בצערא שרי אתא לביתיה ולא אשכחיה אמר תנן אין רוכבין על סוסו ואין יושבין על כסאו ואין משתמשיין בשרביטו בשעת הסכנה מאי אתא שאל כי מדרשא אמרו ליה בשעת הסכנה שפיר דמי.
רכביה לפרדיה וקם ואזל קפצה ליה ארעא בהדי דקא מסגי חזייה לערפה אמיה דהוות נוולא כי חזיתיה פסקתה לפילכה שדתייה עילויה סברא

שבת חנוכה העיקר זה לבוא לצדיק שחי עכשיו ר' נתן כותב שכל העניין של שבת חנוכה אצל רבינו זה היה בחיים חיותו אבל העיקר זה לבוא לצדיק לשמוע תורה מפיו זה מפורש בעלים לתרופה שר' נתן אומר לר' נפתלי שהעיקר זה לבא אליו שר' נתן אף לא היה באומן בשבת חנוכה.

שיעור שנמסר באמצע שירת זרעא היה שבת חנוכה וראש חודש פרשת מקץ תשע"ט

~על פי הבנת השומע~

גָּדְלוּ לַיהוָה אֱתֵי וְנִרְמְמָה שְׁמוֹ יַחְדָּו, מה זה אתי? זה טבת, כל מקום שמוזכר אתי זה מרמז לחודש טבת למה? כי אתי זה גימטריא טבת^א, טבת זה ראשי תיבות תִּקְדְּמוֹ בִּיְרֵכוֹת טוֹב^ב, תִּקְבֵּר בִּישִׁיבָה טוֹבָה^ג, בא' טבת אסתר נכנסה לבית אחשוורוש, בחודש טבת כל אחד חוזר לכור מחצבתו, כל אחד חוזר לשורש נשמתו, כל אחד חוזר לבית מלכותו, טבת זה חודש ההולדה.

זה השיעור מבוסס על מאמר ו' בספר קרניים זוה תוכנו:

טבת הוא סוד הטובה והמת בו נדבק בשכינה הנקראת אתי כמו שמוכח בפסוק גדלו לה' אתי ומיתת האזרחי מוכיח והוא

הבשורה טובה כמו שנרמז בו והוא המבטל קליפה שכנגדו מסוד הדין באת ונמתקנה בחסד, וכאשר בא לענפו אז נכנע מפני הקדושה בסוד האש המרמז בו ובקליפה נדבקים בו עזי נפש תשעה מאות וארבעים וארבעה והמה יונקים מהכלב הרע בעל צפון אשר תחתיו שלשה עשר מאות, וארבעה כלבים בשמו והתנא ר' מאיר מוכיח שמבטלו בסוד שם של ארבע, וענין הרמז אלף וששה והוא רותת בדמו וקבלה אשכנזית קבלתי בלחישא מסוד רשת דם והבן מאוד:

הן ידין לרבי שמשון מאוסטרפליא ז"ל - מאמר ו'

א. טבת הוא סוד הטובה וכו', פירוש חדש טבת מורה טובה טבת מלשון טובה:
ב. והמת בו נדבק בשכינה הנקראת אתי וכו', פירש דע כי טבת גי' ת"א וזהו אתי והיא השכינה הקדושה כנודע, בסוד גדלו לה' אתי לידוד הוא ת"ת אתי זה עטרת כנודע וק"ל:

ג. ומיתת האזרחי מוכיח והוא הבשורה הטובה וכו', פירש מיתת אברהם הנקרא איתן האזרחי שמת בטבת כנודע מספרי המקובלים בסוד תקבר בשבה טובה ר"ת למפרע טבת והוא הבשורה טובה כנודע, וזה שנרמז בו ר"ל בקרא כדפירשתי:

^א בראשית טו' טו'

^א טבת גימטריא אתי = 411
^ב תהילים פרק כא' פסוק ד'

ד. והוא המבטל קליפה כנגדה וכו', ר"ל יש בקליפה ג"כ נקראת טבת בסוד (ובת טבת) הכתוב בספר דניאל והיא באה מצינור השמאלי שבבינה שדינין מתערין מינה כנודע ושם סוד נקודת צירי (כזה) כנודע נקודת שבא הוא סוד הגבורה, כי שבא אותיות באש, כי באש ה' נשפט וכאשר הקליפת טבת הולך דרך חסד אזי נכנעת ונשפלת, ואין לקליפה תקומה כלל, ואז אש הגבורה סוד שבא באשו באת ושורפת, וז"ש מסוד הדין באה ונמתקנה בחסד, וכאשר באה לענפו ר"ל גבורה הוא ענף בינה הנודע אזי אז נתכנע מפני הקדושה בסוד האש המרמז בו ר"ל אש המרמז בשבא כדפירשתי שבא אותיות באש וק"ל:

ה. ובקליפה נדבקים כלבים עזי נפש תשעה מאות וארבעים וארבעה והמה יונקים בו פירוש עזי נפש יונקים ונדבקים בה תתקמד כלבים הנקראים עזי נפש והמה יונקים מהכלב הרע הנקרא בעל צפון כלב הנקרא חציר כמו שכתב הקדוש לקמן סוד ולכל בני ישראל לא יחרץ כלב, יחרץ אותיות חציר, כלב אשר תתקד כלבין כמספרו דהיינו כלב גי' תתקד כזה, כלב כ' פעמים כ' הוא ת' ל פעמים ל הוא ט' מאות, הרי תתקב פעמים ב הרי ד' בין הכל תתקד הרי כלב מספרו ממש שלשה עשר מאות וארבע וזהו שכתב הקדוש אשר תחתיו י"ג מאות וארבע כלבים בשמו ר"ל בשמו כלב ממש מספר זה תתקד וק"ל, והתנא ר' מאיר מוכיח וכו', פירוש וכוונתו ידוע תידע דאיתא בגמרא בע"א שנתן ר' מאיר

סימן כשתאמר אלהא דמאיר ענני אלהא דמאיר ענני ינצל מכלב, ויש נוסחאות בתלמודא דידן שגרסינן אלהא דמאיר ענני ענני אלהא דמאיר ענני, וסודו הנפלא והכונה כי ב' פעמים אלהא דמאיר ענני אלהא דמאיר ענני גמטריא שלו עולה ממש תתקמד כמנין כלבים הנדבקים תחת קליפת טבת, והוא בגימטריא רשת דם, ואם הגירסא כפל ב' פעמים אלהא דמאיר ענני אלהא דמאיר ענני אזי מספרו ממש תתקד כמספר הכלבים שתחת בעל צפון והוא מספר מכוון ממש אות באות ודוק:

ז. בסוד שם של ארבע וענין הרמז שבו אלף וששה וכו', פירש וכוונתו שר' מאיר ביטל הכלבים הללו בסוד שם של הויה העולה תתרו, ודע מספרו כזה שם ס"ג כזה יוד הי ואו הי וזה מספרו יוד פעמים יוד עולה תהי פ' הי עולה רכה וו פעמים ואו עולה קנו הי פ' הי עולה רכה ס"ה עולה תתרו, ובזוהר שיר השירים דף ב' ע"ג וז"ל, שיר תתרו באתוון גליפאן דשמא קדישא וכו', ע"ש, והנה סוד זה שהמבטל קליפת הכלבים עד שהדם שפך מעליהם בסוד רותת דם שכתבו המקובלים והדם רותת בארץ וזהו סוד שכתב הקדוש בעל מאירות עינים כלב רותת ודמו נשפך והבן זה מאד ויש בזה הענין רזין דרזין סתרי דסתרין, ומפני סכנת נפש אסור לגלותם כלל, ועיין בספרי מחנה דן עניינים נוראים נפלאים תראה משם בעהש"י, וז"ש שבו אלף וששה בו דייקא כדפירשתי כי בשם ידוד כנ"ל נרמז תתרו בסוד (ולקחו מעפר שריפת החטאת) ס"ת אותיות

תתרו למפרע, ואין להאריך בסודות נפלאים כי אין מקומו כלל:

ח. וקבלה אשכנזית קבלתי בלחישת מסוד רשת דם פירש כמו שפירשתי למעלה רשת דם גמטריא תתקמד שהמה נדבקים בסוד הקליפה טבת הרמז בת טבת והוא בסוד הכלבים הנדבקים בשכח הקליפה נקראים אנשי דמים, ומשפך דם נדה לסוד כלב רע הנקרא בעל צפון הגם שמקבלים מהם כחם ידוע כי בעל צפון גמטריא שכח בסוד ולא שכח צעקת וגו', כי דורש דמים וגו', ואין להרהר בסוד נפלא זה ונורא, וכבר מוזהר אתה שאל תבין הדברים כהווייתן ופשוטן חלילה וחס ורזי דרוזין גדולות עיין בס' מחנה דן, והבן מאוד מאוד:

שיעור שנמסר ביום ראשון ליל

זאת חנוכה

כל החנוכה זה בא מחנה, מי שקוראים לה חנה החנוכה נמשך מאור נשמתה, כי חנה

אמרה "ויתן עז למלכו ויִרם קֶרֶן מְשִׁיחוֹ" חנה יצרה את משיח בן דויד, יצרה את שמואל, יצרה את ניצבת, כמו חנה לא היה ולא יהיה, לא נוצר ולא יוצר, חני זה ח' יבוק נ' ישוק י' חוד, שבמילה הזאת נכללת כל תורה יב', שכמה שלאדם יש יותר בזיונות ככה יזכה יותר למוחין, כל ביזיון מוריד את המסך מהמוח, לכולם יש מוח יותר משל אינשטיין, אינשטיין היה האדם הכי טיפש בעולם כזה טיפש עוד לא נברא מבריאת העולם טיפש מטופש, זרק כיסא על המורה לאחותו גם נתן כסא בראש, היה ילד היפראקטיבי מכה את כולם את המורים, כי בחופש הגדול הוא למד את כל החומר של כל השנה הבאה, ועל כן במשך השנה שלא היה לו מה לעשות היה משתולל.

שיעור שנמסר ביום שלישי

אתמול - מוצאי זאת חנוכה נגמרו הימים הנוראים, תשעים יום אחרי ראש השנה וזה שכתוב בגמרא (בבא קמא ק"ב) שאדרכתא זה

בפקדון לאלתר כתבינן וכי כתבינן אמקרקעי אבל אמטלטלי לא דלמא שמיט ואכיל להו מלוה למטלטלי וכי אתי ליה ומייתי סהדי ומרע ליה לשטרא לא משכח מידי למיגבה ואי אית ליה מקרקעי למלוה כתבינן ולא היא אדרכתא אמטלטלי לא כתבינן אף על גב דאית ליה מקרקעי חיישינן שמא תכסיף וכי כתבינן אדרכתא מודעינן ליה והני מילי דמיקרב אבל מירחק לא ואי מירחק ואיכא קרובים אי נמי איכא שיירתא דאזלי ואתו התם משהינן ליה תריסר ירחי שתא עד דאזלא ואתי שיירתא כי הא דרבינא שהא למר אחא תריסר ירחי שתא עד דאזלא ואתי שיירתא מבי חוזאי ולא היא התם אינשי אלימא הוה אי

ו בבא קמא ק"ב ע"ב

אמר רבא הלכתא מקיימין את השטר שלא בפני בעל דין ואפי' עומד וצווח ואי אמר נקיטו לי זימנא עד דמייתינא סהדי ומרענא ליה לשטרא נקטינן ליה אי אתא אתא אי לא אתא נטרינן ליה בה"ב אי לא אתא כתבינן פתיחא עלויה תשעין יומין תלתין קמאי לא נחתנין לנכסיה דאמר קא טרח בזוזי וניזוף מציעאי נמי לא נחתנין ליה לנכסיה דאמר דלמא לא אשכח למיזף וקא טרח ומזבין בתראי נמי לא נחתנין לנכסיה דאמר לוקח גופיה קא טרח בזוזי לא אתא כתבינן אדרכתא אניכסיה והני מילי דאמר אתינא אבל אמר לא אתינא לאלתר כתבינן והני מילי במלוה אבל

תשעים יום, עד תשעים יום נותנים לאדם לחפש, לצאת מהדין ואתמול נגמרו התשעים יום, זה גמרא בקי"ב עמוד ב', גם גמרא בל"ו עמוד א' במפקיד, שנותנים לאדם תשעים יום אפילו שחייבו אותי בדין, נותנים לו תשעים יום, הוא צריך עכשיו לשלם מיליון שקל נותנים לו שלושים יום לחפש גמחיים אם הוא לא הצליח אז שלושים יום מכריזים על הקרקעות שלו, מי מוכן, לא לא, נותנים לו, כן, נותנים לו להכריז על הקרקעות שלושים יום מכריזים אולי יש לו קרקע במיליון אולי אחד בשתי מיליון אולי יש בשלוש מיליון אז אדם תורם שלוש מיליון הוא רוצה להיות מסופק בקרקע, הוא רוצה להיות בקניון ישראלי במלון הילטון פלאזה אז הוא אומר נקנה את זה בשלושים מיליון בשני מיליארד הוא סתם זורק מספרים הוא רוצה להיות הראשון, אחד אומר מאה אלף הוא אומר מאתיים אלף הוא שלוש מאות אז הוא אומר ארבע מאות, עכשיו הוא עובר אותו והוא אומר חמש מאות, שש מאות, שמונה מאות, מיליון, שני מיליון, עשר מיליון, עשרים

הוא מטיא אדרכתא לידיה לא הוה אפשר לאפוקי מיניה אבל הכא לא נטרינן ליה אלא עד דאזיל שליחא בתלתא בשבתא ואתא בארבעה בשבתא ולחמשא בשבתא קאי בדיניה אמר רבינא האי שלוחא דרבנן מהימנינן ליה כבי תרי וה"מ לשמתא אבל לפתיחא כיון דממונא קא מחסר ליה דקא בעי ליה למיתב ליה זוזי לספרא לא אמר רבינא יהבינן זימנא אפומא דאיתתא ואפומא דשיבבי ולא אמרן אלא דליתיה במתא.

¹ ליקוטי מוהר"ן ר"ח - צופה רשע לצדיק ומבקש

מיליון, לא אכפת לו הוא זורק מספרים מה אכפת לו, עכשיו מאיפה יהיה לו עשר מיליון? אז הוא הולך לכל הגמחיים בארץ, עשר מיליון הוא רוצה עשר מיליון אז נותנים לו עוד שלושים יום לקונה עכשיו מדברים על הקונה זה שאולי הוא ישיג עשר מיליון ויזכה במכרז אז זה נקרא תשעים יום בהלכה, התשעים יום הסתיימו אתמול, אתמול זה הסתיים.

אתמול נגמרו התשעים יום והוצאנו את כולם זכאים כל מי שהיה בחברון יצא זכאי לכל המאה שמונים שנה, כולם יקבלו מאה שמונים שנה, כולם מי שהיה מי שלא היה כמו אצל רחב שהצילה את כל המשפחות מאתיים משפחות עם הבני דודים, עם האחיינים, כולם כל מי ששייך לשובו בנים באיזו שהיא צורה יזכה עכשיו עד מאה שמונים בלי דין, בלי מחלות, ויהיה לו שפע של כסף, כל יום עשר מיליון.

שיעור שנמסר ביום רביעי פרשת

מקץ, נר שלישי חנוכה.

אנחנו לומדים על תורה ר"ח, כנגד חנוכה ח' זה שמונת ימי חנוכה ר' זה ראש,

[לשון רבנו, זכרוננו לברכה] "צופה רשע לצדיק ומבקש" וכו' (תהלים ל"ז) פרוש: מה שרשעים עושים לסורים לצדיקים ורודפים את הצדיקים זה סבה מאת השם יתברך כדי שיתבונן הצדיק ויפשפש במעשיו נמצא ש הרשע הוא כמו צופה כשומר העיר שנקרא צופה כן הרשע הוא שומר את הצדיק מלפל בגשמייות פרוש אחר, מעט המחלקת שיש על צדיקים היא טובה להם כי המחלקת היא כמו מכסה להם שלא יתגלו ויתפרסמו ביותר מכדי הצורך וזה פרוש "צופה

בחנוכה זוכים להיות לראש עד שכל הספירות מתכללות בכתר דבינה כי ימי בינה ימי שמונה זה החידוש של שמונה ימים כי סוכות זה שבע של חמישים יום כמו בפסח אבל בגלל הגשמים חיברו את זה, אבל זה רק חג של שבע ימים, רק חנוכה זה שמונה ימים שאז כל הספירות נכללות בבינה, וככה עושים שנה חדשה, בחנוכה עושים שנה חדשה שהכל נכלל בבינה,

וכל מה שבא על הצדיק שיפשפש במעשיו, חולקים עליו שיפשפש במעשיו אז הרשע הוא צופה, זה פירוש מסביר הרב מורגנטשרן שויתפרו עלה תאנה שעץ החיים צריך נרתיק, אחרי שאדם הראשון כבר חטא הוא לא יכול לקבל מעץ החיים ישר, זה ריבוי אור עץ החיים יכול לשרוף אותו, עץ החיים זה חשמל זה אור אין סוף וצריך ללבוש נרתיק להלביש את עץ החיים בנרתיק, כמו שמכסים פנס באיזה נרתיק, אז עלה תאנה ויתפרו עלה תאנה זה החידוש של תופר מנעלים, תופר מנעלים זה פרושו שהוא תפר את עלה התאנה כי קודם כתוב ויתפרו עלה תאנה אחרי זה כתנות עור היה פה שתי דברים, הם תפרו עלה תאנה לעשות נרתיק לעץ החיים שלא ינקו מעץ החיים די הרבה בבת אחת שבשביל זה צריך נרתיק לקבל את האור,

רשע לצדיק" צופה לשון מכסה כמו שכתוב (שמות כ"ה) "וּצְפִיתָ אוֹתוֹ זָהָב" אָבֶל אֱלֹהֵי הָרָשָׁעִים מְרַבִּים בְּמַחֲלָקָתוֹ, מְרַבִּים בְּמַכְסָה עַד שְׁאִין כַּח בְּצִדִּיקִים לִסְבֹּל מַחֲלָקָתָם וּשְׂנֵאתָם שֶׁל הָרָשָׁעִים וְזֶהוּ: "וּמִבְּקֵשׁ לְהִמִּיתוֹ" כְּמוֹ שֶׁמֶכְסֵּין

כי ה' מוציא חמה מנרתיקה לעתיד לבוא והרשעים נשרפים לכן החמה בתוך הנרתיק, אדם צריך שעץ החיים יהיה בתוך הנרתיק אז זה עלה התאנה, עלה התאנה זה הנרתיק לעץ החיים ששומר שאנשים לא ישרפו מרוב אור שיקבלו לאט לאט, לכן ה' עשה כתנות עור אז רבי מאיר אומר שזה היה כתנות אור עם א', זה מאיר ממש כמו זה מאיר כמו השמש בעצמה.

"רְאִיתִי וְהִנֵּה מְנוֹרַת זָהָב כְּלָה וְגִלָּה עַל רֵאשָׁה וְשִׁבְעָה נִרְתִּיחָה עָלֶיהָ שִׁבְעָה וְשִׁבְעָה מוֹצָקוֹת לְנֵרוֹת אֲשֶׁר עַל רֵאשָׁה" (זכריה ד, ב), שבעת הנרות זה שבע כפול שבע כפול שבע, אור החמה זה יהיה שבעתיים מאור שבעת הימים שזה שבע כפול שבע כפול שבע ובשביל זה צריך נרתיק שזה עלה התאנה שזה נקרא תופר מנעלים, ככה כותב הרב מורגנטשרן, שתופר מנעלים זה נקרא שהוא תופר נרתיקים לשמשות שמאירות שנוכל לקבל מהשמש.

הגמרא זה הנרתיק לאור אין סוף, אם אדם לא לומד גמרא אין לו שום נרתיק, אין לו שום צינור לאור אין סוף, אין לו שום שייכות לאור אין סוף הוא יכול ללמוד הכל חוץ מגמרא אז הוא לא תפר את הנרתיק לא תפר את הנעליים, הגמרא זה נעליים זה הנרתיק שבזה מחפים על אור השמש, ולכן

אֵת אָדָם מֵרָאשׁוֹ וְעַד רִגְלָיו עַד שְׂאֵי אֶפְשָׁר לוֹ לְהִנָּשִׁים בֵּין אֱלֹהֵי הָרָשָׁעִים הֵן מְכַסִּין וּמְרַבִּים בְּצַפּוּיִים בְּמַחֲלָקָתוֹ וּמִבְּקֵשִׁין לְהִמִּיתוֹ אָבֶל "וְהָיָה לָאֵשׁ יַעֲזָבוּנוּ בִּידוֹ".

באים לצדיק לבקש ולעשות להסתיר לגמרי את אור השמש כי הוא יודע איך לתפור את הנרתיק יותר גדול שהאור יצא מהחרכים יצא מהחלונות שהאור יהיה לו אפשרות לצאת דרך הנרתיק, זה כל העבודה של חנוכה תופר מנעלים שאז ה' יעשה בגוים מלחמה ביום קרב שאז ה' יצא להלחם בכל הגוים הוא יכרית את כל הגוים שזה יורדי הים באניות.

שזה מה שעשתה דבורה הנביאה שהיא עלתה להר תבור ששם ביטול הגאווה, תבור זה ביטול הגאווה (ליקוטי מוהר"ן י"ד)^ח כיוון שהיא זכתה לביטול הגאווה היא זכתה לשיר לה' שירים. למה אדם לא יכול להתפלל? כי הוא מלא גאווה, הוא בורח מהשירים מהניגונים, את האותיות הוא אומר בחמש שניות בשחרית, שתי שניות במנחה, ושלוש שניות במעריב, זה גם הרבה זה כבר ריבוי אור, אבל איך שהוא אפשר להסתדר עם זה, התחלנו להתפלל 7 את התפילה, רבע לשבע, עכשיו עוד מעט כבר רבע לאחת עשרה אז ארבע שעות תפילה בוראים נרתיקים כל התפילה, אותיות התפילה זה לברוא נרתיקים לאור השמש לאור האין סוף

וזה עלה תאנה שזה תופר מנעלים שזה היה המחלוקת בין האחים, יוסף, האחים לא

עסקו מצוות מנעלים הם לא עסקו לעשות נרתיקים לשמש, הזוהר אומר בבלק שמשומרים לבוקר שהצדיק הוא הצופה הצדיק בונה ציפוי שזה רק דוד הצליח לעשות ציפוי ככה אומר הזוהר בבלק שרק הצדיק נפשי לה' משומרים לבוקר שומרים לבוקר שרק דוד הצליח לארוג ולתפור ציפוי לשמש על ידי התהילים שהוא חיבר דויד הוא כל היום היה אומר תהילים, מה שיש לנו זה רק אלפית ממה שהתהילים האמיתיים, הגמרא אומרת שמספר התהילים זה כמספר החמישה חומשי תורה פחות שמונה פסוקים^ט אז יוצא שהתהילים שלנו זה רק אחד חלקי אלף זה קיצור של קיצור שכנראה הגאונים או הסבוראי קיצרו את התהילים שאנשים יצטרכו ללמוד גמרא, כי תהילים זה (חסר ההמשך בעזרת ה' הוא יצא בהמשך)

לתיאום בריתות בבית
מורינו הרב שליט"א אצל
המוהל ר' יוסף שור
טל'
058-3241-318

ש'הוא ב'ה. וזה: הר תבור ארבע פרסי ששכירת הגדלות הם בארבע בחינות הנ"ל:
^ט קידושין ל, ע"א
תנו רבנן חמשת אלפים ושמונה מאות ושמונים ושמונה פסוקים הוו פסוקי ס"ת יתר עליו תהלים ושמונה חסר ממנו דברי הימים שמונה:

^ח ליקוטי מוהר"ן יד

והר תבור כמה ה'ה, ארבע פרסי הינו ארבע בחינות שפלות הנ"ל שצריך להקטין: לפני צדיקים, בינונים, רשעים, ולפני מדרגת עצמו, ושדמה בעיניו כאלו לא בא עדין לפני מדרגתו

600 עמודים
עם אלפי מראי מקומות

הופיע

אור
לשנה

לאור זיכרון

יצא לאור הספר
בְּקוֹלוֹת וּבִרְקִים

ובו רוב ככל שייעורי הרב שנמסרו בשנת תשע"ח

ההילולות • הכנסים • חוגי הבית

השיעורים הופיעו מידי שבוע בעלוני שביבי אור ועברו הגהה עריכה וניקוד מחדש

ניתן להשיג על יד אולם התפילות או בטלפון 058-3289-318
וכן בחנות עין יעקב מול שטיבלאך מאה שערים ירושלים

שביבי
אור